

Денови на јапонскиот филм

22.9. - 1.10. 1995

Week of Japanese Film

КИНО САЛА НА МСУ, 20,00 часот

ХАЧИКО

1987 / 108 мин. / Токују груп, Митсуи Бусан и Шочику
(Toku Group, Mitsui Bussan & Shochiku)

ЕКИПА:

Режисер: Сеиџиро Којама (Seiichi Koyama)
Извршен продуцент: Казујоши Окујама (Kazuyoshi Okuyama)
Продуценти: Хисао Набешима / Јуничи Шиндо
(Hisao Nabeshima / Junichi Shindo)
Сценарио: Кането Шиндо (Kaneto Shindo)
Фотографија: Масахиса Химеда (Masahisa Himeda)
Музика: Тетсуџи Хајаши (Tetsuji Gayashi)

УЛОГИ:

Професор Уено: Татсуја Накадаи (Tatsuya Nakadai)
Шизуко: Каору Јачигуса (Kaoru Yachigusa)
Чизуко: Мако Ишино (Mako Ishino)
Моријама: Тоширо Јанагиба (Toshiro Yanagiba)
Саикичи: Тошинори Оби (Toshinori Obi)
Кики: Хиројуки Нагато (Hiroyuki Nagato)

Овој филм полн со нежност зборува за приврзаноста на едно куче кон неговиот господар и за лојалноста - особина која јапонците многу ја ценат. Филмот е работен според вистински настан.

Професорот Уено од Токискиот Универзитет добива едно кученце од Префектурата Акита во Северна Јапонија. Кучето е болниково, но бргу се опоравува. Керката на професорот, Чизуко, која требаше да се грижи за кучето, наскоро се мажи и го напушта домот. Бидејќи сопругата на професорот, Шизуко, не го сака кучето, а слугинката Саикичи, мрази четвороножни животни, на професорот не му преостанува ништо друго туку тој да се грижи за кученцето. Тој го нарекува Хачи - вообичаено име за куче во Јапонија.

ХАЧИКО, 1987, р. С. Којама

Палавото кученце набргу ги освојува срцата на сите во соседството и ја придобива љубовта не само на професорот туку и на домашните кои го викаат "Хачи-ко" - "Мил Хачи".

Најблиската станица од која професорот заминува на работа е Шибуја и Хачи-ко наскоро се навикнува секое утро да го прати професорот до станицата и да го пречека на истото место попладнето.

Еден ден Хачи-ко ненадејно се буди од својата попладневна дремка и возбудено лаејќи се стрчува кон станицата Шибуа. Но залудно го чека својот господар. Професорот Уено добива фатален удар истиот момент кога Хачи-ко ненадејно се буди.

По смртта на професорот, вдовицата ја продава куќата и се сели, оставајќи го Хачи-ко. Еден работник се обидува да го земе кај себе, но Хачи-ко упорно се враќа во својот дом и на станицата

БУРМАНСКА ХАРФА, 1985, р. К. Ичикава

Шибуа. Градинарот Кику го зема кучето кај себе, а тоа секое попладне оди на станицата точно во 5.30 часот. Но наскоро и Кику умира оставајќи го Хачи беспомошно.

И покрај ова, без исклучок, Хачи-ко секојдневно оди на станицата Шибуа каде што го чека својот господар кој никогаш нема да дојде.

Упорноста на верното куче ги плени срцата на жителите на Шибуа. По смртта на кучето тие му подигнуваат споменик пред станицата, а ова место станува најпопуларно место за средби.

БУРМАНСКА ХАРФА

1985 / 133 мин. / Тохо (Тохо)

ЕКИПА:

Режисер: Кон Ичикава (Kon Ichikawa)
Продуценти: Хироаки Фуџи (Hiroaki Fujii),
 Ју Кадоја (Yu Kadoya),
 Масаја Араки (Masaya Araki)
Организација: Хисаши Хиное (Hisashi Hinoue)
 Матсуо Такахаши (Matsuo Takahashi)
Според романот на: Мичио Такејама

(Michio Takeyama)

Сценарио: Натутто Вада (Natsuto Wada)

Фотографија: Сетсуо Кобајаши (Setsuo Kobayashi)

Уметнички директор: Ивао Акуне (Iwao Akune)

Музика: Наозуми Јамамото (Naozumi Yamamoto)

УЛОГИ:

Командант на вод - Иноуе: Коџи Ишизака (Koji Ishizaka)

Десетар - Мизушима: Киичи Накаџи (Kiichi Nakai)

Стар уличен продавач: Фуџио Тсунета (Fujio Tsuneta)

Во летото 1945 год. јапонските сили на бурманскиот фронт тешко се повлекуваат преку границата во Тајланд. Десетарот Мизушима, кој изработува Бурманска харфа, се истакнува со својата пожртвуваност - го залажува непријателот, го дига моралот на војниците и открива кои села би можеле да бидат пријателски настроени кон нив.

Кога дознаваат за прекилот на огнот, командантот на водот одлучува да го положи оружјето и да се предаде заедно со своите луѓе. Водот треба да биде испратен во

концентрационен логор во Мудон. Мизушима добива задача да оди кај јапонските војници кои сè уште даваат отпор на Планинскиот Триаголник и да ги убеди да се предадат. Тој не успева да ја изврши задачата и бива тешко ранет. Еден будистички свештеник го наоѓа и го спасува. Сакајќи да се врати кај својот вод и во својата земја, тој ја краде одеждата на свештеникот и го започнува мачното патешествие кон југ.

Меѓутоа, кога наидува на коските и распадатите трупови на јапонски војници, сфаќа дека неговата вистинска задача е да закопа што е можно повеќе тела на војници и, постепено се свртува кон Будизмот.

Во Мудон неговиот вод дознава од една старица дека на Планинскиот Триаголник сите се загинати. Така, кога еден ден се разминуваат со еден бурмански свештеник кој неверојатно наликува на Мизушима, тие се збунети. Неколку пати се навраќаат да го погледнат и убедени се дека тоа мора да е тој. Купуваат папагал и го учат да каже: "Мизушима, врати се дома со нас." Неколку дена подоцна при молитва на Буда тие слушаат харфа за која се сигурни дека е онаа на Мизушима, но не успеваат да го пронајдат.

Истата ноќ дознаваат дека по 3 дена ќе се враќаат во Јапонија. Иако го довикуваат, тој не се појавува. Ја замолуваат старицата да му го однесе папагалот на свештеникот. Тој доаѓа наредното утро и со песна на неговата харфа им кажува дека нема да се врати дома со нив. Пред нивното заминување на бродот, старицата и дава писмо и папагал кој вели: "Не можам да се вратам дома". Писмото, во кое се објаснува зошто не може да се врати, пред водот го чита командантот. Писмото завршува со реченицата: "Бурманската замја е сè уште крвава."

СУМО ДА, СУМО НЕ

1992 / 103 мин./ Даеи, Кабин (Daiei, Cabin)

ЕКИПА:

Режисер: Суо Масајуки (Suo Masayuki)
Сценарио: Суо Масајуки (Suo Masayuki)
Фотографија: Кајано Наоки (Kayano Naoki)
Уметнички директор: Будани Киоко (Budani Kyoko)
Уредник: Кикучи Јуничи (Kikuchi Junichi)
Музика: Суо Јошиказу (Suo Yoshikazu)
Продукција: Хираки Изуру (Hiraaki Izuru)
Јамамото Хироши (Yamamoto Hiroshi)
Организација: Шимада Каи (Shimada Kai)
Ишикава Катсутоши (Ishikawa Katsutoshi)
Продуцент: Масуи Тадаши (Masui Tadashi)

УЛОГИ:

Јамамото Шухеи: Мотоки Масахиро (Motoki Masahiro)
Кавамура Нацуко: Шимизу Миса (Shimizu Misa)
Анајама Токичи: Емото Акира (Emoto Akira)
Аоки Томио: Такенака Наото (Takenaka Naoto)
Танака Хосаку: Тагучи Хиромаса (Taguchi Hiromasa)
Џори Смајли: Роберт Хофман (Robert Hoffman)
Харуо, братот на Шухеи: Такараи Масаки (Takarai Masaaki)
Мамија Масако: Мацуда Масару (Matsuda Masaru)

Дејствието се одвива во денешно време во Токио и предградието.

Јамамото е повикан во кабинетот на професор Анајама. Професорот истакнува дека иако евиденцијата покажува дека Јамамото присуствувал на секој час, тој го нема до сега видено. Професорот Анајама му соопштува на Јамамото дека тој е назначен за негов ментор за дипломската теза и дека, иако вработувањето го чека, Јамамото ќе мора прво да го положи дипломскиот испит. Поставувајќи ги работите на таква основа, професорот склучува договор со Јамамото: да се зачлени во сумо клубот или нема да дипломира.

Професорот Анајама бил шампион на колеџот во сумо, а оттогаш клубот имал сè помалку и помалку нови членови, така што се претворил во клуб на старци. Во денешно време студентите се повеќе заинтересирани за фудбал и нуркање. Освен средбите на клубскиот тим, клубот е затворен. Со убавата Кавамура, постдипломец, која е назначена за претседател на клубот, професорот Анајама и кутриот Јамамото започнуваат да собираат нови членови. Конечно успеваат да најдат доволно студенти со кои ќе може да се направи тим: Аоки (неспособен клубски ветеран), Танака

**СУМО ДА СУМО НЕ, 1992,
р. С Масајуки**

(осамено, дебело момче кој никогаш дотогаш не бил повикан во некој клуб), Харуо (братот на Јамото на кој му е смачено борењето во професионалниот боречки клуб) и Смајли (кој се согласува само поради бесплатната соба и храна).

Менаџерот Кавамура, која пишува теза за манипулацијата на медиумите, успева да организира тимот да се појави на телевизијата. Неочекувано, млади обожавателки се собираат пред клубот за да ги следат тренинзите. Една од нив, Масако, е дебела и го има истиот комплекс како Танака. Таа е вљубена во Харуо и пристапува во клубот за да готви и чисти.

Првиот настап претставува фијаско. Професорот Анајама, гледајќи дека е бесполезно, ги носи во својот роден град за да се одморат и зајакнат. Еден ден, тренираат со локалниот училишен тим и победуваат. Ривалскиот универзитетски тим присуствува на тренингот и постојано ги задева, па борбата се разгорува и наскоро во нив се буди натпреварувачкиот дух.

На турнирот во втората лига тимот успева да победи. Меѓутоа, Харуо ја крши раката во борбите. Следниот ден тимот треба да започне

со новиот круг борби. Бидејќи имаат борач помалку, Масако се пријавува како доброволец. Сумо е еден од најстрогите спортови во поглед на жените - борачи. Пропозициите не дозволуваат жена ниту да влезе во рингот. Покрај ова, таа би требало да носи само маваши (сумо појас). Меѓутоа, Масако не се откажува и наредниот ден се појавуваат со пропишаниот број борачи .....

Ова е трет филм на Суо со кој тој ја освои наградата за режија на јапонското Здружение на режисери. Негови претходни филмови се "Братовата невеста" (1984) и "Танц" (1989). Во 1992 год. нагло порасна интересот за сумо. Така - Вака браќата го подобрија вниманието на нацијата. Такаханада и Вакаханада се истакнаа со својата невообичаена брзина и ја "запалија" публиката со неверојатните победи од турнир во турнир. Тие освоија нова публика, особено млади жени, па така филмот за сумо дојде сам по себе. Градењето на дејството околу универзитетски клуб се покажа како вистински избор. Ако за тема беше земен професионалниот сумо тогаш комичните сцени не ќе беа можни, "Сумо да, сумо не" не е само филм за спортот туку на забавен начин објаснува зошто сумо е единствен во светот на спортовите.

РЕКАТА ШИМАНТО, 1991, р. О Хидео

РЕКАТА ШИМАНТО

1991 / 111 мин. / Yamada Right Vision Corp. Vap

ЕКИПА:

Режисер: Ончи Хидео (Onchi Hideo)
Сценарио: Фурута Киу (Furuta Kyu)
Фотографија: Андо Шохеи (Ando Shohei)
Уредник: Огава Нобуо (Ogawa Nobuo)
Уметничка обработка: Саито Ивао (Saito Iwao)
Музика: Моури Куроудо (Mouri Kuroudo)
Според романот на: Сасајама Кијузо (Sasayama Kiuzo)
Извршен продуцент: Набешима Хисао (Nabeshima Hisao)
Продуцент: Исаки Нобуаки (Isaki Nobuaki)

УЛОГИ:

Јамамото Ацујоши: Јамада Тепеи (Yamada Teppei)
Асако, неговата сестра: Такахаши Каори (Takahashi Kaori)
Суми, нивната мајка: Хигучи Канако (Higuchi Kanako)
Хидео, нивниот татко: Кобајаши Каори (Kobayashi Kaori)
Асано Чијоко, другарот на Атсу: Којима Сачико (Kojima Sachiko)
Аоки, учител: Ишибаши Ренџи (Ishibashi Renji)
Хару: Сугаи Кин (Sugai Kin)

Место на дејствие: Село на реката Шиманто во Префектурата Кочи во 1959 год
Во живописното, далечно село на реката Шиманто, традиционалниот рурален начин, полека но сигурно, замира. Реката Шиманто (Префектура Кочи, на островот Шикоку) во Јапонија е позната како последно место на руралните легенди и празноверие. Во 1959 год. момчето Атсујоши расте покрај реката, ловейќи јагули, гледајќи како ноќните бродчиња ја привлекуваат рибата и трчајќи по шумските патеки. Таткото на Атсу, кој повеќето од времето не е дома бидејќи е печалбар, се наоѓа во болница поради повреда. Мајката мора да работи пренесувајќи камен од речното корито до фабриката за бетон.

Атсу помага кога може, но оди и во локалното училиште и си игра по полињата со својот другар Таичи. Атсу е вознемирен поради отсуството на татко му и мачната работа на мајка му. Како замена за родителите, тој е многу приврзан за постарите сестра и брат. Кога сестрата најавува дека ќе го напушти училиштето и ќе оди да работи во градот за да му помогне на семејството, тој се разбеснува.

Го обвинуваат дека мокрел во селскиот извор, а тој знае дека кривецот е неговиот другар Таичи.

Во очајнички обид да го задржи семејството заедно, тој се кара со сестра му. Во одделението штити едно девојче кое е изложено на постојан потсмев. Атсу дури и се спротивставува на учителот за да ја одбрани од непријатностите и од казна. Но, не може да ја спречи да го напушти селото. Атсу го открива чувството на одговорност но сè уште не може да се помири со заминувањето на сестра му. Се чувствува напуштен.

Работите наизглед се подобруваат кога татко му заздравува и се враќа на работа. Но компанијата за која работи му ги укинува бенефициите за време на неговото отсуство. Краток момент на опуштање е кога Атсу со своите родители оди на познатите борби со бикови во Префектурата Кочи. Пред семејството на Атсу претстојат времиња на несигурност, но тие се повторно заедно и подготвени се да работат еден за сите и сите за еден.

Природата се разжестува. Катастрофалниот тајфун во 1959 год. прави пустош во долината на реката Шиманто. Многу домови се разурнати, а меѓу нив и куќата на Атсу. Семејството е безнадежно, но сепак се обидува повторно да застане на нозе, а таткото повторно бара работа. Полни со резигнираност Атсу и татко му талкаат по патот кој води надвор од селото. Во позадината тешката машинерија копа по некогаш негибнатата река, преземајќи ја работата која селаните во минатото ја вршеа со голи раце. Самата земја, прикажана преку живописните бои и фотографијата на Андо Шохеи, го изразува својот нем протест, но времето не може да се врати. "Реката Шиманто" е работен според автобиографскиот роман на Сасајама Кијузо. Сасајама растел во руралната Префектура Кочи и бил сведок на напуштањето на

РЕКАТА ШИМАНТО, 1991,
р. О Хидео

традиционалниот селски живот. Чувството на сплотеност со земјата и светците заштитници било заборавено кога роднините на Сасајама се преселиле во градот прифаќајќи го прагматскиот и секуларен начин на живот. Оваа тема е наговестена во ликот на Атсу кој е збунет од легендите и фолклорот пренесуван од постарите во селото. Сасајама добил награда за литература за овој роман. Тој е вработен во пошта, а пишува во слободното време.

Режисерот Ончи Хидео стана познат во 60-те со филмовите за младината, особено со "Некогаш дождлив ден" (1966).

БОСОНОГИОТ ЦЕН

1983 / 110 мин. / Продукција Цен
(Gen Productions)

ЕКИПА:

Режија: Масаки Мори (Масаки Мори)

Сценарио: Наказава Кеиџи (Nakazawa Keiji)

Фотографија: Ишикава Киничи (Ishikawa Kinichi)

Уметничка обработка: Оџика Казуо (Ojika Kazuo)

Музика: Ханеда Кентаро (Haneda Kentaro)

Според цртаниот филм на Наказава Кеиџи

(Nakazawa Keiji)

Улоги и цртеж: Томизава Казуо (Tomizawa Kazuo)

Обработка: Марујама Мисао (Maruyama Misao)

Извршен продуцент: Наказава Кеиџи (Nakazawa

Keiji)

Продуценти: Јошимото Таканори (Yoshimoto

Takanori)

Ивасе Јасутеру (Iwase Yasuteru) (Анимиран филм)

Хирошима во почетокот на летото во 1945 год. беше град, кој како и многу други во Јапонија, го преживуваше беснеењето на војната. Кулата на тврдината на Хирошима високо се издига кон синото небо. Во оваа неприродна средина, каде царува гладот па дури и слаткиот компир претставува богатство, се одвива бедниот живот на граѓаните.

Накока Цен е обично, палаво дете, второ-одделенец во локалното основно училиште, кое живее со своите родители, постарата сестра Еико и помалиот брат Шинџи. Иако сиромашни, живеат најдобро што умеат, давајќи сè поддршка еден со друг. Таткото Даикичи, не ја поддржува војната и ги учи своите деца на издржливост давајќи им пример со житните растенија, кои, иако згазени, продолжуваат да растат. Мајката Кимие е бремена и иако и самата е гладна, го дава својот дел од храната на своите гладни деца. Цен се гордее со своето семејство и се

радува на бебето кое треба да се роди наскоро. На 6-то август, американскиот бомбардер Енола Геј полетува од базата Тиниан, носејќи ги атомските бомби и се упатува кон Кјушу. Заради обвивката од облаци градот Кокура е поштеден, а како алтернатива е избран Хирошима.

Во 8:15 часот бомбата е фрлена. Интензивна, заслепувачка светлина блеснува. Кулата на тврдината Хирошима е страмнета со земја, а редици куќи ги снемува од земјата. Се натрупуваат илјадници изгорени трупови, а илјадници луѓе со парчиња стакло во своите тела крварат и умираат.

По некое чудо, Цен преживува, но трчајќи дома, открива дека таткото, сестрата и братот се наоѓаат под рушевините на нивната куќа. Заедно со мајката очајнички се обидуваат да ги спасат, но залудно. Сфаќајќи дека е безнадежно, Цен и еден сосед ја оттргнуваат мајката од куќата во пламен. Во ужас, гледаат беспомошно. Мајката предвремено се пораѓа, со помош на својот син. Гордиот Цен го нарекува малото новородено девојче Томоко - пријател.

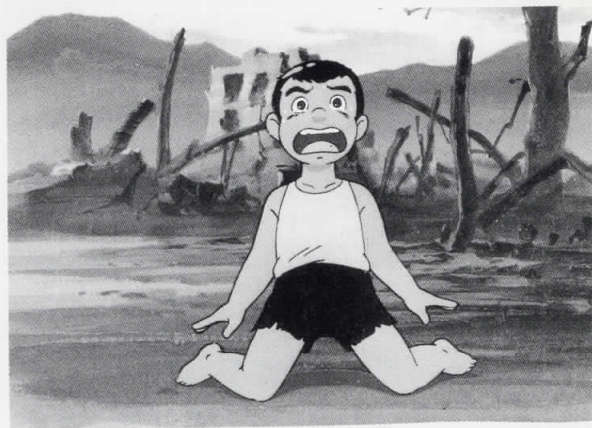
На 15 август јапонската Влада капитулира. Соседите поминуваат и го искажуваат своето жалење. Мајката на Цен вели: "Зошто тоа не беше порано !"

Набавувањето храна станува сè потешко. Мајката и новороденчето гладуваат. Еден ден Цен се запознава со момчето Риута кој многу наликува на брат му. Риута се придружува на семејството на Цен бидејќи сите негови загинаа во бомбардирањето. Наоѓаат работа кај еден млад, надежен сликар, Сеиџи, кој има тешки изгореници по целото тело од пожарите кои избувнале по бомбардирањето. Отпрвин, Сеиџи, огорчен од својата судбина, го искалува својот бес на Цен и Риута. Цен, налутен од неговиот однос, му кажува дека нема право на самосожлување бидејќи има многу како него кои страдаат. Сликарот се обидува повторно да работи, но повредите се многу големи и тој умира.

Цен и Риута добиваат 100 јени за својата работа кај Сеиџи. Со тешко заработените пари купуваат млеко во прав за малата сестричка, но предоцна. Таа умира од глад.

На јаловите полиња Цен и Риута забележуваат никулци од житно растение. Многумина веруваа дека ќе треба да поминат 70 години пред нешто да може да расте. Виталноста на растенијата го охрабрува Цен и му влева надеж. Тој верува во иднината.

"Босоногиот Џен" е анимиран филм работен според цртаната серија од Наказава Каиџи. Како прво-одделенец тој ја преживува атомската бомба фрлена на Хиросима. Во нападот загинаат татко му, сестрата и братот. Својот стрип го објавува во 1973 год. како серија во неделниот магазин за момчиња "Шонен Џамп". Серијата наидува на многу добар прием кај читателите, а била објавена во форма на книга во 1975 год. Книгата стана бестселер. Таа зборува за трагедијата и страдањата на жртвите од атомската бомба, но и за момчето Џен кое ги преживеа тие тешки времиња без да ја загуби вербата во човештвото и без горчина. Серијата е преведена на англиски, германски и есперанто.

БОСОНОГИОТ ЏЕН, 1983, р. М. Мори

Иако оваа книга беше драматизирана и филмувана во 1976 во режија на Јамада Тенго (Yamada Tenggo), според неа беше направен и анимиран филм од Џен Продакшнс (Gen Productions). Оваа продуцентска компанија беше основана од Наказава Кеиџи (Nakazawa Keiji) специјално за овој филм.

Режисерот, Масаки Мори (Masaki Mori) работел претходно во Муши Продакшнс (Mushi Productions). Масаки е автор на неколку анимирани филмови меѓу кои и "Одвоен облак" (1982). Во "Босоногиот Џен" тој визуелно го прикажува пеколот на Хиросима кој настанал по фрлањето на атомската бомба. Анимираниот

филм нуди одлична можност за прикажување на реалноста.

ДЕЦАТА НА МЕК АРТУР

Продуценти: Хералд Ејс, Инк. / Ју но Каи (Herald Ace, Inc. / Yu no Kai)

Орион Класикс (USA) (Orion Classics - USA)
Тринакра Филмс (Франција) (Trinacra Films)
Манфред Дурниок Продакшнс (3. Германија)
(Manfred Durniok Productions) Дистрибутери во
странство: Хералд Ејс, Инк. (Herald Ace, Inc.)

ДЕЦАТА НА МЕК АРТУР, р. М. Шинода

ЕКИПА:

Режисер: Масахиро Шинода (Masahiro Shinoda)
Оригинално сценарио: Ју Аку (Yu Aku)
Продуценти: Масато Хара / Ју Аку (Masato Hara/ Yu Aku)
Сценарио: Такешу Тамура (Takeshi Tamura)
Фотографија: Казуо Мијагава (Kazuo Miyagawa)
Музика: Шиничиро Икебе (Shinichiro Ikebe)

УЛОГИ:

Шима Ивашита/ Масако Нацуме/ Шиори Сакура
(Shima Iwashita/ Masako Natsume / Shiori Sakura)
130 мин.

Дејствието се случува во 1945 год. на островот Авајишима.

Јапонија штотуку ја потпиша капитулацијата. Учениците од петто одделение во една училница учат како да извршат харакири, во наредната учењето на Конфучие, а пак во наредната американски англиски јазик. Една од наставничките е млада жена, чиј маж загинал во војната. За да ја усмери енергијата на децата и да ја поврати самодовребата на децата, а и својата, таа решава да состави американски безбол тим. Децата прифаќаат со ентузијазам и набргу доаѓа денот кога се подготвени да заиграат во првата лига - лига составена од вистински безбол играчи од американскиот воен камп.

НЕОБИЧНОТО ДЕТЕ НА ВЕТРОТ

1989 / 107 мин. / Asahi Shinbunsha & Tokyu Agency & Nippon Herald Eiga Group

ЕКИПА:

Режисер: Тошија Итох (Toshiya Itoh)
Извршен продуцент: Тоичиро Ичијанаги (Toichiro Ichianagi)
Организација: Јун Накано (Jun Nakano)
Продуцент: Масато Хара (Masato Hara)
Според романот на: Кенџи Мијазава (Kenji Misazawa)
Сценарио: Томоми Цуцуи (Tomomi Tsutsui)
Фотографија: Кенџи Такама (Kenji Takama)
Уметничка обработка: Шинобу Мураки (Shinobu Muraki)
Музика: Исао Томита (Isao Tomita)

УЛОГИ:

Карин: Мисато Хајасе (Misato Hayase)
Мата Сабуро: Ју Кобајаши (Yuu Kobayashi)
Ичио: Јуничи Шига (Junichi Shiga)
Касуке: Тошијуки Амагаса (Toshiyuki Amagasa)
Дедото на Карин: Асао Учида (Asao Uchida)
Мајката на Карин: Фуми Дан (Fumi Dan)
Двојна улога на таткото на Мата Сабуро и таткото на Карин: Масао Кусакари (Masao Kusakari)

Дејствие: на почетокот на 20-те во малото планинско село во североисточен Тохоку во Јапонија.

Од смртта на татко си Карин живее сама со својата болникава мајка во едно планинско село. Нејзиниот дедо е загрижен и ја советува Карин - мајка ѝ да ја испратат во санаториум, а таа да дојде да живее кај него, но таа одбива.

На Будистичкиот фестивал за сите души во август неочекувано во нивната куќа доаѓа гласник од дедо и. Додека тој се обидува да ја убеди мајката да ја прифати понудата на дедото, налутената Карин го краде неговиот чевел и бега во шумата за таму да го фрли.

Емоционално исцрпена, таа заспива под едно дрво, а ја буди една необична песна. Момчето кое е седнато на блиското дрво ја пее таа песна.

На почетокот на училишната година во одделението има ново момче - истото она кое ја пееше песната. Тој е необично облечен и се вика Сабуро Такада, познат под прекарот "Мата Сабуро на ветрот" бидејќи дошол во "бура" на 210-от ден од првиот ден на пролетта кога започнуваат есенските бури. Таткото на Сабуро ја потсеќа Карен на нејзиниот татко, особено откако забележува дека тој има сличен џебен часовник како татко и.

При една посета на дедо и, таа успева кришум да го земе часовникот на такои и да го однесе длабоко во шумата каде што живее Мата Сабуро. Сабуро ја забавува со мистериозни експерименти, а татко му го поправа часовникот. Од тој ден момчето станува нејзин заштитник.

Еден ден, другарчето од одделението ги поканува сите да го посетат пасиштето на неговиот брат. Два коња се исплашени од нивното присуство и бегаат преку оградата. Во обид да ги стигнат еден од учениците паѓа низ падината. При искачувањето, од истоштеност заспива. Се буди и гледа неверојатна глетка : Мата Сабуро со светликава шапка на главата лета високо на небото.

Истата вечер Карин учи една песна од Мата Сабуро и со изненадување констатира дека може да ја чуе песната и на левото уво на кое е глува.

Овие мистериозни настани ги поделуваат учениците во две групи, па решаваат да го разрешат проблемот со тепачка. Ученикот кој го виде Мата како лета бара од него да докаже дека е Дете на Ветрот - но без успех. Во тој

момент се слуша експлозија. Ловокрадци ловат риби со динамит. Момчињата се обидуваат да ги запрат, но без успех. Одненадеж, ветрот почнува силно да дува и Мата во момент се наоѓа на највисокото дрво, свирејќи сè посилено како што се засилува ветрот. Започнува силна бура и ловокрадците бегаат.

Следното утро Карин дознава дека Мата си отишол. Тоа се случува на 220-от ден по првиот ден на пролетта.

Филмот е работен според расказот "Чудното дете на ветрот" од поетот и романописецот Кенџи Мијазава.

Дејствието се случува во Едо (Токио) во 1632. Шогунот Токугава, кој е на чело на централизираната феудална влада, умира, најверојатно, од труење со храна.

Неговиот првороден син е законски наследник, но второродениот син, кој беше миленик на починатиот Шогун, сега има поддршка и од мајка си, неговата сетра, која е Царица и вујкото, кој е шеф на владата и главен дворски управник.

Конечно, спорот околу наследникот ја поделува Јапонија во две спротивни фракции.

Дворските благородници во тогашниот главен град Киото ги спречуваат обидите да се стави Царска забрана на природното преземање на функцијата од страна на постариот син. Во меѓувреме тој успева да преживее обид за атентат и во лутина наредува пораз на братовата клика.

Јагу стапува во акција, потпомогнат од неговите синови и ќерка и од нинџите. Тој смислува план, наведувајќи една група самураи без господар да го нападат караванот на постариот син, кој е на пат за Киото. Меѓутоа, свитата е составена само од еден кралски гласник кој е убиен. Постариот син ја користи оваа прилика да упати повик до феудалните лордови ширум земјата да се здружат со него против грешниот брат. Овој пак е решен да започне решавачка битка, но вујко му го убедува да се откаже од оваа намера.

Набргу се оркрива дека безмилосниот Јагу е одговорен за колежот на нинџите кои му помогнаа. Помладиот брат му наредува на Јагу

НАОБИЧНОТО ДЕТЕ НА ВЕТРОТ, 1989, р. Т. Итох

АВАНТУРАТА ПРЕДИЗВИКУВА, 1986, р. С. Јунја

да изврши харакири. Постариот син на Јагу, бесен поради масакрот на нинџите го убива Шогунот отсекувајќи му ја главата. Таткото и синот, лице в лице пред конечното разрешување. Дали текот на настаните е само нокна мора или реалност почудна од фикција?

АВАНТУРАТА ПРЕДИЗВИКУВА

ЕКИПА:

Режија: Сато Јунја

Сценарио: Сато Јунја, Ивама Јошики

Камера: Намики Хиројуки, Алуцу Ецуо

Музика: Вилиам Акерман

Улоги: Нишида Тошијуки, Баишо Чиеко, Отаки Шуџи

Уемура Наоми, кој стигнал до Сиорапарк во Гренланд и возел 3000 км со кучешки санки по долго време се враќа во Токио. Една млада жена која што случајно ја среќава на скалите на железничката станица, ја наоѓа пак во старата добра продавница, каде што обично купувал. По неколку дена, на таа иста млада жена, Нозаки Кимико, и подарува книга од која таа дознава за неговиот живот.

Уемура, член на планинарскиот клуб при Меизи Универзитетот, по студиите со само 400 ДЕМ, заминува од Јокохама за Америка. Бидејќи нема работна дозвола, протеран е и оди во Франција.. Додека бил таму вработен, учествувал на една експедиција за освојување на Нгоџумба Канг II, на Хималаите, и прв го освоил.

Уемура сфаќа дека не е подобен за групни акции и сам ги освојува Монт Блан, Матерхорн, Килиманџаро и Аконкагуа. Во мај 1970 година го освојува Монт Еверест, 3 месеци подоцна највисоката планина на Северна Америка, Меккинли, со што постигнува рекорд за освојување на највисоките врвови на сите континенти.

По овие успеси пробува да работи на нормални работни места, но не за долго. Решава да живее како авантурист, со тоа што авантурата ја продолжува во рамница.

Кимико, 1974 ја прифаќа неговата понуда за брак. Наскоро потоа, Уемура заминува на Арктикот, каде штово период од една година и пол поминува 12000 км со санки со кучешка запрега. Неговата треска за авантура со тоа не поминува и во 1978 година стигнува до северниот пол, борејќи се четири месеци со студот и поларните мечки.

Како последна авантура е поминувањето на Антарктикот, но поради Фолкандската војна, мора да го напушти планот бидејќи аргентинската власт одбива да го финансира. При качувањето на Меккинли во февруари 1984 година изгубена е радио врската со него. И покрај интензивните пребарувања тој не е никогаш најден. На 19 април 1984, јапонската влада ја потврдува неговата смрт и го одликува со орден на честа.

РОДНИОТ ОСТРОВ

1972, 96 мин.

ЕКИПА:

Режија: Јамада Јоџи

Сценарио: Игава Хисаши, Баишо Чиеко

Огромен број мали острови - неправилни точки во морето - прават една сликовита сцена. На еден од тие острови живее брачната двојка - Сеичи и неговата сопруга Тамико со двете деца и татко му на Сеичи. Сите живеат од транспорт на камен.

РОДНИОТ ОСТРОВ, 1972, р. Ј. Јоџи

Сиромашен, но приврзан кон работата, Сеичи се лути бидејќи моторот на неговиот чамец не е веќе во ред. Би сакал да купи друг, половен, за да може да заработува.

Селаните сметаат дека е лудо да се биде приврзан кон една таква тешка работа. Кенџи, помалиот брат на Сеичи, кој работи во фабрика, ја советува снаата Тамико да го наговори својот сопруг да прекине со досегашната работа и да се вработи во фабриката. Не дека работата во фабриката ќе биде полесна, туку дека времињата се измениле.

По неколку дена, Сеичи и Тамико ги зафаќа тајфун на морето. Сеичи се труди да го поправи чамецот, но набргу сфаќа дека тоа ќе чини многу пари.

Се откажуваат. Одат до едно бродоградилште што се наоѓа на копното наспроти островот. Тоа нуди сигурност и одлучни работни услови, но

Сеичи коментира: *Сум работел напорно, чесно, ништо лошо не сум направил. Зошто морам да си го напуштам островот. Времињата се смениле, но зошто морам и јас да се сменам.*

Но и покрај тоа ја прифаќа понудата. Таа вечер залезот на сонцето со своите прекрасни портокалови нијанси создава една прекрасна слика. Тие се сеќаваат при тоа на среќните денови минати на островот.

Доаѓа денот кога брачната двојка мора да го напушти островот. Пријателите и роднините ги испраќаат, а Сеичи и Тамико со насолзени очи си заминуваат од островот.

Коментар на Јамада Јоџи, режисерот:

Овдека е родното место, место кое што е човек принуден да го напушти. Филмот ја прикажува реалноста.

ПРОГРАМА:

	25.09. Сумо да, сумо не, режија: Суо Масајуки	29.09. Шогун, режија: Кенџи Фукасаку
22.09. Бурманска харфа, режија: Коџи Ичикава	26.09. Реката Шиманто, режија: Ончи Хидео	30.09. Авантурата предизвикува, режија: Сато Јунја
23.09. Децата на Мек Артур, режија: Масаки Мори	27.09. Необичното дете на ветрот, режија: Тишија Ито	31.09. Родниот остров, режија: Јамада Јоџи
24.09. Хачико, режија: Сеиџиро Којама	28.09. Босоногиот Џен, режија: Масаки Мори	

Проекциите се реализирани со помош на:

Јапонската Амбасада во Виена
и Јапонскиот информативен центар, Скопје

Издавач: Музеј на современата уметност, 91000 Скопје, п.ф. 482, Самоилова б.б., Македонија, тел. 091 11 77 34, факс 091 23 63 72; Одговорен уредник: Зоран Петровски; Уредник: Мирослав Поповиќ; Ликовно обликување: Ладислав Цветковски; Превод: Магдалена Шалдева, Печат: Принт Поинт; Тираж: 300

Publisher: Museum of contemporary art, Skopje, p.box 482, Samoilova b.b. Macedonia, Phon: 389 91 11 77 34; fax: 389 91 23 63 72; Editor in chief: Zoran Petrovski; Editor: Miroslav Popovic; Lay-out: Ladislav Cvetkovski; Translation: Magdalena Saldeva; Printed by: "Print Point"; Printed in 300 copies